

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v P., IČO: X., zastúpenej M., advokátom, so sídlom v P. proti povinnej **L.**, bývajúcej vo V., o **vymoženie 1 012 Kč s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 9 Er 359/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. januára 2013 sp. zn. 13 CoE 289/2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. januára 2013 sp. zn. 13 CoE 289/2012 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 8. júna 2012 č. k. 9 Er 359/2012-17 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodol s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, nakoľko predložené cudzie rozhodnutie nemôže byť exekučným titulom z dôvodu, že nebolo na území Slovenskej republiky vyhlásené za vykonateľné, čo je neodstrániteľnou vadou exekučného konania a v rozpore so zákonom. Predmetné uznesenie bolo doručené oprávnenej na súdnu doručku z 25. mája 2012 s tým, že jej právny zástupca (advokát) nie je zapísaný v zozname advokátov vedených Slovenskou advokátskou komorou, povinnej z 20. júna 2012 poštou a súdnemu exekútorovi z 21. júna 2012 na súdnu doručku.

Proti tomuto uzneseniu podal advokát M. v mene oprávnenej odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 15. januára 2013 sp. zn. 13 CoE 289/2012 odvolanie advokáta odmietol. V odôvodnení uviedol, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu

prvého stupňa bolo oprávnenej doručené 25. mája 2012. Lehota 15 dní na podanie odvolania začala oprávnenému plynúť od 26. mája 2012 a uplynula dňom 11. júna 2012 . Pokiaľ oprávnená podala odvolanie na poštovú prepravu (až) 28. júna 2012, bolo ho treba považovať za oneskorene podané a v dôsledku toho ho odvolací súd odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pre úplnosť dodal, že zo strany advokáta nemal ďalej preukázané, či podal odvolanie ako oprávnená osoba (§ 201, § 28 ods. 2 O.s.p.). Advokát nepreukázal, že by poskytoval právne služby na území Slovenskej republiky ako hosťujúci advokát, odvolací súd však pre oneskorene podané odvolanie neodstraňoval vady nedostatočného zastúpenia.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol advokát M. ako právny zástupca oprávnenej dovolaním z dôvodu, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorú vyvodzoval z nesprávneho odmietnutia jeho odvolania pre oneskorenosť, hoci neboli splnené procesné predpoklady pre takýto postup (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Predmetné rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo vydané z 8. júna 2012. Preto odvolací súd nesprávne rozhodol, keď oneskorenosť podaného odvolania odvodzoval od doručky oprávnenej, na ktorej je vyznačený zjavne nesprávny dátum 25. mája 2012 (pričom by išlo o skoršie doručenie samotného rozhodnutia ako bolo vydané). Oprávnenej bolo predmetné uznesenie doručené 21. júna 2012, ako uviedol už vo svojom odvolaní a na čom trvá. Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Povinná ani súdny exekútor sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním advokáta oprávnenej je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. Dovolanie preto v zmysle tohto zákonného ustanovenia nie je prípustné.

Dovolanie advokáta oprávnenej by mohlo byť procesne prípustné (i dôvodné), len ak by konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre odvolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. (tzv. vady zmätočnosti). Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Dovolanie v zmysle týchto ustanovení tiež nie je prípustné.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či dovolateľovi postupom odvolacieho súdu nebola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Súdna prax dospela k záveru, že ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (R 23/1994). So zreteľom na to a tiež s prihliadnutím na podstatu argumentácie oprávnenej, ktorou odôvodňoval procesnú prípustnosť jeho mimoriadneho opravného prostriedku, bolo v dovolacom konaní potrebné posúdiť správnosť záverov odvolacieho súdu o oneskorenosti podaného odvolania.

Zo spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa malo byť oprávnenej doručené 25. mája 2012 (viď doručenka č. 1. 19 spisu). Uznesenie súdu prvého stupňa však bolo vydané až 8. júna 2012. Z uvedeného vyplýva, že ide o zjavnú nesprávnosť pri vyznačení dátumu o prevzatí rozhodnutia súdu prvého stupňa. Pokiaľ sa odvolací súd nepokúsil odstrániť túto zjavnú nesprávnosť a nezistoval skutočný dátum prevzatia (doručenia) odvolaním napadnutého rozhodnutia, potom jeho záver o tom, či odvolanie bolo podané včas je potrebné považovať za predčasný a teda za nesprávny. Z týchto dôvodov bolo konanie zaťažené vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Aj zo samotného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva potreba odstránenia väd odvolania, ktoré odvolací súd zatiaľ neodstránil.

Výskyt niektorej z väd uvedených v § 237 O.s.p. je dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť (§ 243b ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na to Najvyšší súd

Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 1 a ods. 2 O.s.p.) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, v ktorom odvolací súd včas podané odvolanie vecne prejedná.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. decembra 2014

JUDr. Oľga Trnková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková